

Cultural relations between Tamil Nadu and Korea

V. Bhuvana¹, Dr G. Amala Karthiga²

1.Full Time Research Scholar, Department of Tamil, Humanities and Science, Meenakshi Academy of Higher Education and Research (Deemed to be University), Chennai, Tamil nadu, India.

7092722668, bhuvanav_phd@maher.ac.in, <https://orcid.org/0009-0006-6282-0313>

2.Assistant Proffesor, Department of Tamil, Humanities and Science, Meenakshi Academy of Higher Education and Research (Deemed to be University), Chennai, Tamil nadu, India. 95668014986,

gamalakarthiga@maherfhs.ac.in, <https://orcid.org/0000-0002-2746-3035>

ABSTRACT

The ancient Tamil people lived a nomadic lifestyle. As a result, they migrated from one country to another and lived a sedentary lifestyle. Tamils are those who have lived in good relations with the ethnic groups in the country where they settled. Wherever they went, they greatly respected the language and culture of the people of that ethnic group. Similarly, the Tamils also embraced their language and culture in a mutually beneficial manner. History bears witness to all of this. Tamils, who lived a nomadic life, made their mark by traveling along the Silk Road, a maritime route from southern Tamil Nadu to Korea, for various reasons such as trade, earning wealth, and marriage. The Tamils who migrated there carried and adopted their language and culture with them. There is also room to believe that a new culture emerged from the fusion of two different languages and cultures. Even after centuries of Tamils settling in Korea, the traditions found in Tamil Nadu are similar to those of Korea. Even today, ancient traditions are recorded and documented in Tamil literature, which is folk literature. Folk literature, which depicts the lives of the people, in the form of traditional stories, proverbs, riddles, games, customs, beliefs and rituals, is a repository of the lives of the people of Tamil Nadu. The cultural similarities between the two countries, Tamil Nadu and Korea, can be seen through folk literature. This article presents data on the cultural similarities between the peoples of the two aforementioned countries through folk literature and other literary evidence as needed.

ARTICLE INFO

Received : 01 Dec 2024

Revised : 04 Dec 2024

Accepted : 01 Jan 2024

KEYWORDS

Ancient Tamil, Cultural Relationship, Korea, Tamilnadu, Culture, Gummi, Proverb, Kazharchikkaai games, Gonggi, Gangangsulley

தமிழகம் மற்றும் கொரியாவின் பண்பாட்டு உறவுகள்

வி. புவனா¹, முனைவர் க அமலா கார்த்திகா²

1.முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம்) சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

2.தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (நிகர்நிலைப் பல்கலைக் கழகம்) சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பண்டையக் காலத்து தமிழ் மக்கள் நாடோடி வாழ்க்கை முறையினை வாழ்ந்தவர்கள். இதனால் ஒரு நாட்டிலிருந்து குடிபெயர்ந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு சென்று குடி அமரும் வாழ்க்கை முறையினை உடையவர்களாக வாழ்ந்தனர். குடி அமர்ந்த நாட்டில் உள்ள இனக்குழுக்களுடன் நல்லுறவுக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். இவர்கள் சென்ற இடமெல்லாம் அவ்வினக்குழு மக்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தினைப் பெரிதும் போற்றி மதித்தனர். அதேபோன்று தமிழர்களும் தங்களது மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தை அம்மக்களுடன் இரண்டற கலந்தவண்ணம் நட்புப் பாராட்டினர். இவை யாவையும் வரலாறு எடுத்துரைக்கின்றன. இப்படி நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்த தமிழர்கள் வணிகம், பொருள் ஈட்டுதல், திருமணம் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காக தென் தமிழகத்திலிருந்து கொரியா வரை பட்டுப்பாதை என்னும் கடல்வழி பயணம் மூலம் சென்று தங்கள் தடத்தினைப் பதித்தனர். அவ்வாறு சென்ற தமிழர்கள் தங்களது மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தினை அவர்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தோடு கடத்தினர் மற்றும் ஏற்றனர். இரண்டு வெவ்வேறு மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் சேர்ந்து ஒரு புது கலாச்சாரம் மறுவித்தோன்றியது என்று கருதவும் இடமுண்டு. தமிழர்கள் கொரியாவில் தடம் பதித்து பல நூற்றாண்டுகள் உருண்டோடிய பிறகும் தமிழகத்தில் காணப்படும் மரபுகள் கொரியாவுடன் ஒத்து காணப்படுகிறது. இன்றளவும் தமிழ் இலக்கியங்களான நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் பழமரபுகள் பதிவுசெய்யப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மக்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டக்கூடிய நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் பழக்கத்தில் இருக்கும் கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், விளையாட்டுகள், பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகள் என்ற பெயர்களில் தமிழக மக்களின் வாழ்வியல் பெட்டகமாக திகழ்கின்றன. தமிழகம் மற்றும் கொரியா ஆகிய இரு நாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள கலாச்சார ஒற்றுமைகள் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் வழி காணமுடிகிறது. மேற்கூறிய இரண்டு நாட்டு மக்களின் கலாச்சார ஒற்றுமைகள் குறித்த தரவுகளை நாட்டுப்புற இலக்கியம் மற்றும் தேவைக்கு ஏற்ப பிற இலக்கியச் சான்றுகள் வழி இக்கட்டுரை புலப்படுத்துகிறது.

குறிச்சொற்கள் கலாச்சாரம், தமிழகம், கொரியா, சும்மி, பழமொழி, கழற்சிக்காய் விளையாட்டு, கொங்கி, கங்கங்கூல்லே.

முன்னுரை

ஒரு நாட்டின் இலக்கியம் என்பது அந்நாட்டில் வாழக்கூடிய மக்களின் சமூக வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டினை ஒட்டியே அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் கலாச்சாரம் என்பது அந்நாட்டு மக்களின் சமூகத்தின் வாழ்வியல் வெளிப்பாடு எனலாம். நாட்டுப்புற இலக்கியமானது தனக்கென தனி வரையறையைக் கொண்டதாக இல்லை எனினும் வரலாற்றுப் பதிவுகளைத் தனக்குள்ளே புதைத்து வைத்துள்ளது என்பது தெளிவு. தமிழக 'சும்மி' மற்றும் கொரிய 'கங்கங்கூல்லே' Gangangzulle (강강술래) வடிவம், பெண்களால் விளையாடப்படும் 'கழற்சிக்காய் விளையாட்டு' மற்றும் 'கொங்கி' Gonggi (공기) 'பழமொழி' (proverb) போன்றவை ஒத்திருப்பது இரு நாடுகளும்

முந்தைய காலங்களில் ஒரு நல்லுறவைக் கொண்டிருந்தன என்பதைத் தெளிவாக விளக்கிக்காட்டுகிறது.

தமிழகம் மற்றும் கொரியா ஒற்றுமைகளை விளக்கும் ஆய்வுகள்

தமிழகம் மற்றும் கொரியாவின் ஒற்றுமைகள் குறித்த ஆய்வுகளின் தொடக்கம் என்பது 1905ஆம் ஆண்டில் எச். பி. ஹூல்பர்ட் (H. B. Hulbert) கொரிய மொழிக்கும் இந்திய திராவிட மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள இலக்கணங்களை ஒப்பாய்வு செய்து (A Comparative Grammar of the Korean Language and the Dravidian Languages of India) என்னும் கொரிய மொழி மற்றும் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டு இலக்கணம் என்ற நூலில் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். இந்நூலில் கொரிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையே உள்ள மொழியியல் தொடர்புகளை ஆய்வு செய்த ஆசிரியர், தமிழின் தாக்குரவுகள் கொரிய மொழியில் இருப்பதைக் கண்டறிந்து அதன் பாதிப்புகளை நிறுவியுள்ளார் (திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு ஓர் அறிமுகம் 2017:29). 1984ஆம் ஆண்டில் கொரிய மற்றும் திராவிடம்: பழைய கோட்பாட்டிற்கான சொற்களஞ்சியச் சான்று Korean and Dravidian: Lexical Evidence for an Old Theory என்னும் நூலை இயற்றிய மார்கன் ஈ. கிலிப்பிங்கர் (Morgan E. Clippinger) காலத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது (A Phonetic Comparison of Korean and Tamil 2023:731). தொடர்ந்து, தற்கால மொழியியல் ஆய்வாளரான ஜம் நம் கிம்மும் தமிழ் மற்றும் கொரிய மொழியில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார் (திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு ஓர் அறிமுகம் 2017:29,30). மேலும் ஆசிரியரின் குறிப்புகளிலிருந்து தமிழ் மற்றும் கொரிய மொழியில், மொழியியல் கூறுகளான ஒலியமைப்பு, உருபங்கள் மற்றும் தொடரமைப்பு அடிப்படையில் ஒத்துக்காணப்படுகிறது என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடிகிறது (திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு ஓர் அறிமுகம் 2017:29,30).

தமிழகம் மற்றும் கொரியாவிற்கு இடையிலான ஒற்றுமைகளைக் கண்டறிவதில் ஆரம்பத்தில் மொழியியல் ஆய்வுகளாக இருந்த நிலை மாறி காலப்போக்கில் அவ்வாய்வுகள் கலாச்சார ஒற்றுமைகள் குறித்த ஆய்வுகளை நோக்கி நகர்ந்தது. இதில் நா. கண்ணன் நூல்களான கொரியாவின் தமிழ் ராணி மற்றும் கொரியாவில் தமிழ்ச் சுவடுகள் ஆகிய இரு நூல்களும் கொரிய நாட்டின் அரசர் உருவாக்கம் தோன்றிய வரலாறு கூறும் 'சம் குக் யுசா' என்னும் நூலில் உள்ள கருத்துகளைச் சிதைவுறாமல் தமிழுக்குக் கடத்தியுள்ளார். மேலும் கொரிய தமிழ் மொழி உறவுகள் மற்றும் கலாச்சார உறவுகள் போன்றவற்றை சரியான முறையில் புரிந்துக் கொள்ளும்படி அமைந்திருக்கிறது மேலும் கொரியாவிற்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள வரலாற்று உறவுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுகின்றன. பவள சங்கரியின் நூல்களான 'கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும்' என்னும் நூலில் கொரிய தீபகற்பம் பற்றிய புரிதல்களை முறையாக விளக்கியுள்ளார். மேலும் இவரின் மற்றொரு நூலான 'கிழக்கிலிருந்து ஒரு வானம்பாடி' என்னும் நூலில் கொரிய இலக்கிய வரலாறு குறித்து கூறுவதுடன் தாகூர் மற்றும் கிம் யாங் - ஷிக் ஆகிய இருவரையும் ஒப்பிட்டுக் கூறி கிம் யாங் - ஷிக் இன் கவிதைகளை கொரிய மொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கொடுத்து பின்னர் தமிழ் மொழியில் தனது மொழிபெயர்ப்பினையும் கொடுத்துள்ளார். இந்தப் போக்கானது மூன்று மொழிகளையும் ஒரே நேரத்தில் கற்கும் வாய்ப்பினையும் கற்பவர்களுக்கு கொடுக்கிறது. மேலும் தமிழகம் மற்றும் கொரிய கலாச்சாரம்

குறித்து தற்காலத்தில் பலரும் ஆய்வு மேற்கொண்டு கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கும்மி, குரவைக்கூத்து மற்றும் கங்கங்குல்லே Gangangzulle (강강술래)

இளம்பெண்கள் முதல் வயது முதிர்ந்த பெண்கள் வரை ஒன்று சேர்ந்து வட்டமாக கைகளைக் கோர்த்தும் அல்லது மேல் புறம், கீழ்ப்புறம், இடையில் ஒரு பக்கம் திரும்பிக்கொண்டு வலது மற்றும் இடது புறம் குனிந்தவாறு கைகளைக் கொட்டிக்கொண்டும் ஒரு விதமான கதைப்பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டும் ஆடும் ஆட்டம் 'கும்மி' என்னும் சொல்லால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பெரும்பாலும் பெண்களால் பாடி ஆடப்படும் கும்மிகள் ஆண்கள் ஆடும்போது ஒயில் கும்மி என்றும் மருவி அழைக்கப்படுகிறது (பெருமாள் ஏ. என், கும்மிப் பாடல்கள் 2017:3,7). இவ்வகையான ஆட்டம் திருவிழா, சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் போன்ற பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன (சு. சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு 57).

கும்மியடி நல்லா கும்மியடி - அம்மா

குனிஞ்சு நல்லா கும்மியடி

குளக்கரை ஓரத்திலே பொண்ணு

குந்திருக்கா நல்லா கும்மியடி

பதினாறு நாளு தீட்டை நீக்க

பக்குவமா வாரா பார்த்து அடி

பக்கத்திலே நின்று பயத்தைநீக்கி

பணிந்து குனிந்து கும்மியடி

மஞ்சளும் பூசி மாலையும் போட்டு

மங்கையவள் வாரா கும்மியடி

குங்குமம் நீட்டி குந்தவும் வச்சு

குனிந்து வளைந்து கும்மியடி

மாமனும் மச்சானும் சீரோட வாராங்கோ

கெட்டி மேளமும் கொட்டிட வாராங்கோ (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு 2017:57)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் என்ற அடிப்படையில் பருவமடைந்த பெண்ணுக்கு செய்கிற சடங்குகளைக் கதை வடிவில் கொண்டதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. மேலும் இப்பாடலில் பெண்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து குனிந்தும் வளைந்தும் கைகளைக்கொட்டி கும்மி அடித்து ஆடும் முறையும் வெளிப்படுகிறது. இதனால் கும்மிப்

பாடல்களில் பெண்களே பெரும்பாலும் ஆடுகின்றனர் என்பதும் அவர்கள் ஆடும் முறையும் புலப்படுகிறது. நாட்டுப்புறவியலில் கதைப்பாடல்களில் கிடைக்கப்படும் கும்மிப் பாடல் வகைகளைச் சமூகக் கும்மிகள், சமய விளக்கக் கும்மிகள் மற்றும் வரலாற்றுக் கும்மிகள் என்னும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளில் அடக்கலாம் (பெருமாள் ஏ. என், கும்மிப் பாடல்கள் 2017:23).

கும்மிகள் நாட்டுப்புற அமைப்பில் இருப்பதால் இது இன்ன காலத்தது என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியவில்லை. ஆனால் சங்க காலத்திலும் சங்கமருவிய காலத்திலும் மற்றும் காப்பியங்களிலும் கும்மி என்ற சொல்லாடல் இல்லை (பெருமாள் ஏ. என், கும்மிப் பாடல்கள் 2017:6). கும்மியின் அமைப்பிலேயே காணப்படும் குரவைக்கூத்து பற்றிய செய்திகள் சங்க காலம் தொடங்கி காப்பியம் வரையிலான தமிழ் இலக்கியங்களில் கிடைக்கின்றன. இதனால் குரவைக்கூத்து வகையும் கும்மியும் ஏறத்தாள ஒரே விதமாக அமைந்துள்ளது. இதனை விளக்கக்கொள்ள சங்க இலக்கியங்களும் காப்பிய வரிகளும் உதவுகின்றன.

மன்று தோறு நின்ற குரவை (மலைப்படுகடாம், 60:615)

வேங்கை முன்றில் குரவை (நற், 276)

வெண்மணல் குரவை (ஐங், 181)

கொண்டல் இடுமணல் குரவை (அகம், 20)

பண் அமை இன்சீர்க் குரவை (கலி, 102)

மேற்குறிப்பிட்ட வரிகளைத் தொகுத்தால் குரவைக்கூத்து என்பது பண் என்ற இசை அமைக்க வெண்ணிற மணல் பரப்பினை ஆடுகளமாகக் கொண்டு சங்ககாலத்தில் இலக்கியச்சுவை நிரம்ப செழிப்புடன் இப்பாடல் வகை இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலப்படுகிறது (நாடகக் கலை வடிவங்கள், தமிழ் இணையக் கல்வி கழகம்) இதையே சிலப்பதிகாரமும் ஆய்ச்சியர் குரவை என்னும் காதையில் இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் கிளைக்கதைகளைப் பாடல் வடிவங்களாகக் கொண்டு குரவைக்கூத்து நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. இதில் ஏழு வகை பண்களுக்கு ஏழு வகை மகளிர் ஒப்பாகக் கூறப்பட்டு குரவை நிகழ்த்தப்படுகிறது (சிலம்பு 2017:146). இதுகாறும் கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளைக் கொண்டு கும்மியும் குரவைக்கூத்தும் ஒத்துப்போவதைப் காணமுடிகிறது.

தமிழக நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் கும்மி ஆட்டவகைப் போன்று, கங்கங்குல்லே Gangangzulle (강강술래) என்னும் ஆட்டவகை கொரிய நாட்டு மக்களின் வாழ்வியல் மற்றும் கலாச்சாரப் பதிவுகளை எடுத்துரைக்கும் நாட்டுப்புறப்பாடலாகக் கருதப்படுகிறது (Similarities between South Korea and Tamil Nadu: The Unknown Link, 2023:28). இப்பாடல் அந்நாட்டு மக்களின் ஒற்றுமை உணர்வு, மக்களுக்குள் உள்ள சமரசம், மற்றும் அன்பின் வெளிப்பாடு போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வகையான ஆடல்களிலும் கும்மி போன்று பெண்களால் மட்டும் ஆடப்படும் ஆடல் வகையாக இருக்கிறது. நீண்ட காலமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட பெண்கள் தங்களது களைப்பு நீங்கவும், பெண்களின் மகிழ்ச்சி பெருகவும், பாடுவதாக அமைகிறது.

இதில் பல பெண்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தங்கள் கைகளைக் கோர்த்துக்கொண்டு பின்னணியில் இசை இசைக்க அணிவகுப்பாக முன்னோக்கி நகர்கின்றனர். இதில் ஒருவர் தலைமை ஏற்றுப் பாடலைப் பாடுகிறார். அவரைத் தொடர்ந்து மற்ற அனைவரும் கங்கங்கூல்லே என்னும் சொல்லாடலைப் பாடுகின்றனர். கைகளைக் கோர்த்து கொண்டே முன்னோக்கி நகரும் பெண்கள் வட்டத்தினை உருவாக்கி மகிழ்ச்சி பொங்க உட்கார்ந்தும் எழுந்தும் உட்புறம் மற்றும் வெளிப்புறம் பார்த்தவண்ணம் ஆடுகின்றனர். இப்படியாக ஆடக்கொண்டிருக்கையில் பாடலின் வேகம் அதிகரிக்க கைகளைக் கொட்டி ஆடுகின்றனர். பின்னர் இரண்டு அணிகளாகப் பிரிந்து கொள்கின்றனர். அதில் இருவர் சற்று இடைவெளி விட்டு தங்களது கைகளை மேல் நோக்கியவாறு உயர்த்தி கோர்த்துக்கொள்கின்றனர். அந்த இடைவெளியில் மற்ற பெண்கள் உள்ளே நுழைந்து வெளியே வருவர். இந்த வழக்கமானது தமிழில் சிறுமிகளால் விளையாடப்படும் எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடலில் இந்த முறையினைக் காணமுடிகிறது.

ஒரு குடம் தண்ணிமொண்டு

ஒரே பூ பூத்ததாம்

இரண்டு குடம் தண்ணிமொண்டு இரண்டே பூ பூத்ததாம்

மூன்று குடம் தண்ணிமொண்டு

மூன்றே பூ பூத்ததாம்

நான்கு குடம் தண்ணிமொண்டு

நான்கே பூ பூத்ததாம்

ஐந்து குடம் தண்ணிமொண்டு

ஐந்தே பூ பூத்ததாம்... (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு 2017:48-49)

என்னும் பாடல் வரிகளைப் பாடி விளையாடும் குழந்தைகளில் இருவர் தங்களது கைகளை மேல்நோக்கி சற்று இடைவெளி விட்டு பிடித்து கொள்வதும் மற்ற குழந்தைகள் அந்த இடைவெளியில் ஒரு புறமாக உள் நுழைந்து பின் வெளியில் வரும் முறையினைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. இதனால் இரு பாடல்களும் ஒத்த தன்மையைக் கொண்டது என்பது புலப்படுகிறது. இவ்வாறு தொடர்கின்ற கங்கங்கூல்லேயானது சில பாடல்களில் ஒருவர் பின் ஒருவராக குனிந்தபடி வரிசையாக நிற்கின்றனர். இதில் ஒருவர் முதலில் இருப்பவரின் முதுகில் ஏறி நின்று கொள்ள அனைவரும் முன்னோக்கி நகர்கின்றனர். வேறு சில பாடல்களில் பின் இருப்பவரின் முதுகில் ஏறிய பெண் அனைவரின் முதுகிலும் தனது காலை வைத்து நடந்து வருவதாக அமைகிறது. இந்த முறையானது பாடலுக்கு பாடல் வேறுபடுகிறது. பிறகு இறங்கி மீண்டும் அனைவரும் வட்டமடித்தும் கைகளைக் கொட்டியும் ஆடுகின்றனர். இப்படியாகப் பாடல் முடிவை நோக்கி நகர்கின்றது (UNESCO, 2008).

கழற்சிக்காய் விளையாட்டும் கொங்கி Gonggi (공기) விளையாட்டும்

கழற்சிக்காய் விளையாட்டு என்பது கழற்சிக்காய்களைக் கொண்டு சிறுமியர் முதல் பெரியவர்கள் வரை பெண்களால் பெரும்பாலாக விளையாடப்படும் விளையாட்டு. இவற்றிற்கு கழற்சிக்காய், தட்டாங்கல், கல்லாங்கல், பாண்டிக்கல் எனப் பல பெயர்கள் உண்டு. இதில் பலவகை விளையாட்டுகள் உள்ளன. அவை ஒரு கல்லை மட்டும் மேலே தூக்கிப்போட்டு எண்களை பாடலாகப் பாடிக்கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டு,

மடி மடி ஒண்ணு

மத்தாப்பு ரெண்டு

சோளப்பொடி மூணு

சொக்காப்பு நாலு

ஐக்கோட்டஞ்சி

அவரக்கா பிஞ்சி

தொட்டில பொம்ம

தொடாத ராசா

என் பேர் முத்து

கொய்யாபழம் குத்து (வாய்வழிப் பாடல்)

இந்தப் பாடலைப் பாடிக்கொண்டு ஒரு கல்லை மட்டும் மேலே தூக்கிப்போட்டு அக்கல் மீண்டும் கீழே வருவதற்குள் தரையைத் தொட்டுவிட்டு கல்லைப் பிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு தொடர்ந்து பத்து முறை பிடிக்க வேண்டும். பத்தாவது முறையாகப் பிடிக்கும் போது மட்டும் தரையைத் தொட்டு பின் கையை சுழட்டி பிடிப்பர். இம்முறைக்குக் கொக்கிப் பிடித்தல் என்னும் பெயரும் உண்டு. ஒரு முறை தப்பினாலும் அவரது வாய்ப்பு இழக்கப்பட்டு அடுத்த நபருக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படும். இவ்வகையான பாடல்களுக்கு எனத் தனிப் பொருள்கள் ஏதும் இல்லை. இவை எண்களை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு பாடப்படுகிறது. எண்களைத் தவிர்த்து மீதமுள்ள சொற்கள் எதுகை மோனைக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் பாடல்கள் சார்ந்த விளையாட்டுகளை விளையாடுவதால் குழந்தைகளுக்குப் புத்திக்கூர்மை, ஞாபகத்திறன், நா பயிற்சி மற்றும் எண்கள் பயிற்சி போன்றன ஒருசேரக் கிடைக்கின்றது.

ஐந்து கல் விளையாட்டு என்பது ஐந்து கற்களைக் கொண்டு ஐந்து முறை விளையாடப்படும். இதில் முதல் முறை ஐந்து கற்களையும் கீழே சுழட்டி விட்டு அதிலிருந்து ஒரு கல்லைத் தேர்வு செய்து அந்தக் கல்லை மேலே தூக்கிப்போட்டு, அக்கல் கீழே வருவதற்குள் மற்ற கற்களின் மீது விரல்கள் படாமல் ஒவ்வொரு கல்லையும் எடுக்க வேண்டும். இரண்டாம் முறை இரண்டு இரண்டு கற்களாக எடுத்தல் வேண்டும். மூன்றாம் முறை முதலில் ஒரு கல்லை எடுத்துவிட்டுப் பின்னர் மீதமுள்ள கற்களை எடுக்க வேண்டும். அப்படியல்லாமல் முதலில் மூன்று கற்களை எடுத்தால்,

போட்டியாளர் மீதமுள்ள ஒற்றைக் கல்லின் மீது தனதுவிரலை வைத்து எடுக்க முடியாதபடி பிடித்துக் கொள்வார். அடுத்தபடியாக நான்கு கற்களையும் ஒருசேர பிடித்தல். பின் ஐந்து கற்களையும் தூக்கிப்போட்டு தங்களது ஐந்து விரல்களின் பிற்பகுதியில் தாங்கி பிடிப்பர். இவை ஒன்று, மூன்று என்ற ஒற்றைப்படை அடிப்படையில் இருந்தால் விளையாடுபவர் தனது வாய்ப்பை இழப்பார். மீதமுள்ள இரண்டு, நான்கு மற்றும் ஐந்து கற்கள் இருப்பின் அவற்றில் போட்டியாளர் குறிப்பிடும் கல்லைத் தவிர்த்து ஏனைய கற்களைக் கீழே விழ வைத்து அந்த ஒற்றைக் கல்லை மட்டும் பிடிக்க வேண்டும். பிறகு ஆறாவது முறையாக விளையாடுபவரின் வசிதிகேற்ப ஐந்து கற்களைப் பின்னங்கைகளில் தாங்கி பின் கைகளை சுழட்டிப் பிடிப்பர். இதில் முதல் நான்கு முறைகளுக்கு ஒரு கல்லை எடுக்கும் போது மற்ற கல்லின் மீது விரல்கள் படக்கூடாது என்பது விதிமுறை. அவ்வாறு கல்லின் மீது விரல் பட்டால் 'அசைஞ்சிடுச்சி' அல்லது 'சினுங்கிடுச்சி' என்று கூறி விளையாடுவோரின் வாய்ப்பைப் பறிப்பர்.

ஒரிலைக் கெல்லாம் உலகெலாம் தங்கச்சி

தூரிய வள்ளிக்கு சுந்தர தங்கைக்கு

நாளைக் கலியாணம்

ஈரிக்கு ரெண்டு பேரிக்கு எரண்டு

பெரியக்கா செண்டு

முக்கட்டு தக்கட்டு முள்ளேந்தி கப்பலிலே கல்லேந்தி

நாலே நாலு நாக்குட்டி வாலு

ஐவாள் அரக்கு பம்பாய் சிலுக்கு

அக்கூர் அடித்தட்டு சோளாப் பொறித்தட்டு

ஏழண்ணன் எங்கண்ணன் எழுத்தண்ணன் எங்கண்ணன்

கருத்தோலை

வாச்சிப்பான்

எட்டிடுவாள் எங்காச்சி புட்டுத்தருவாள் பெரியாச்சி

ஒம்மந்தி ஒருகண் சம்மந்தித் தாயே

பத்தேபதி பரித்தட்டம் பைப்பினேரி தேரோட்டம்

ஆடுகுடுத்த அம்மனுக்கு அன்னக்கழச்சி பொன்னாலே (நாட்டுப்புறப்பாடல்)

என்னும் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டே விளையாடுவர். ஆனால் தற்போது இப்பாடல் பெருவழக்காக இல்லை.

கொங்கி என்னும் கொரிய உள்ளரங்க விளையாட்டானதும் தமிழகக் கழற்சிக்காய் விளையாட்டு போன்று ஐந்து கற்களை வைத்து விளையாடப்படுவதாகும். கொங்கி என்னும் சொல்லால் தமிழில் கற்கலைச் சுழட்டி பிடிக்கும் முறைக்குப் பயன் படுத்தும் கொக்கி என்ற சொல்லில் இருந்து மருவி கொங்கி என்றானது என கருதுவதற்கு இடமுண்டு. இவ்விளையாட்டானது கற்களால் விளையாடப்படாமல் நெகிழியால் செய்யப்பட்ட கனசதுரகக் கட்டைகளால் விளையாடப்படுகிறது. இவை முதல் இரண்டு முறைகளில் கழற்சிக்காய் விளையாட்டை ஒத்துள்ளது, எனினும் மூன்றாவது முறையில் முதலில் ஒருகல்லைப் பிடித்து பின் அடுத்த மூன்று கற்களைப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை இல்லை. ஆனால் நான்காவது முறை கழற்சிக்காய் போன்றுதான் அமைகிறது. ஐந்தாவது முறையில் பின்னங்கையில் தங்கும் கற்களை மட்டும் பிடித்தால் போதுமானதாக இருக்கிறது. இதுகாறும் குறிப்பிட்ட ஐந்து முறைகளோடு கொங்கி விளையாட்டு முடிவடைகிறது. எனவே கழற்சிக்காய் விளையாட்டான தட்டாங்கல் விளையாட்டு கொரிய விளையாட்டுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது என்பதை மேற்கூறிய ஆட்ட முறைகளைக் கொண்டு நிறுவ முடிகிறது.

பழமொழி

தமிழில் ஒரே பொருளை முன்வைத்து பல பழமொழிகள் வாய்மொழி வழக்காறுகளாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பழமொழிகள் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள், சுற்றுப்புறச்சூழல்கள், இயற்கைக் குறிப்புகள், வேளாண் குறிப்புகள், நாள் மற்றும் கிழமை சார்ந்த குறிப்புகள், கலாச்சாரப் பதிவுகள் போன்றவற்றை ஒற்றைவரி குறிப்புகளை விளக்கக்கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் இவற்றில் ஒருவகையான கனவுத்தன்மை இருப்பதாகக் கூறுவர் (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:104-105) கொரிய பழமொழிகளைக் கொரிய மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழிக்கு மொழிபெயர்த்து பின்னர் அதன் தமிழாக்கத்தைத் தமிழின் பிற பழமொழிகளுடன் ஒத்துக் காணப்படுகிறது.

콩 심은데 콩나고, 팥심은데 팥난다

Kong sim-eun-dae kong-na-go, pat sim-eun-dae pat nanda

Beans come out from where beans are planted, and red beans (팥) come out from where red beans are planted.

விதை ஒன்று போட்டால் சுரை ஒன்றா முளைக்கும்? (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:105)

என்ற பழமொழியில் ஆங்கிலப் பழமொழியை நோக்குங்கால், விதை விதித்த இடத்திலிருந்து பீன்ஸ் முளைக்கிறது, சிவப்பு நிற பீன்ஸ் விதைகளை விதைத்த இடத்திலிருந்து சிவப்பு பீன்ஸ் முளைக்கிறது என்று பொருள் கொள்வோமாயின்

விதை விதைத்தவன் விதை அறுப்பான்,

வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, 2017:120)

என்னும் பழமொழி விதை விதைத்தவன் விதையை அறுவடை செய்ய முடியும் மற்றும் வினையை விதைத்தவன் வினையை அறுவடை செய்ய முடியும் என்ற பொருளில் உள்ளது.

எனவே மேற்குறிப்பிட்ட கொரிய மற்றும் ஆங்கிலப் பழமொழிக்கு நிகரான பழமொழி இப்பழமொழி மிகச் சரியாகப் பொருந்துகிறது. மேலும்

தாயைப் போல பிள்ளை, நூலைப் போல சேலை.

தந்தை எவ்வழி புதல்வன் அவ்வழி

ஆகிய இரு பழமொழிகளும் ஒருவாறு பொருத்தமளிக்கின்றன.

등잔 밑이 어둡다

Deung-jan miti eodooop-da

It is dark under the lamp

தூரத்துப்பச்சை கண்ணுக்கு அழகு (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:105)

இம்மூன்று பழமொழிகளுக்கும் நிகரான பழமொழிகளாக

ஆழை இல்லா ஊருக்கு இலுப்பைப் பூ சக்கரை

ஆளே இல்லா ஊரில் அழகு பாழ்

அக்கறை மாட்டுக்கு இக்கறை பச்சை (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, 2017:117)

ஆகிய இரண்டு பழமொழிகளும் விளங்குகின்றன.

오늘 걸지 않으면 내일은 뛰어야 한다

O-neul keod-ji aneu-myeon nae-ileum ddui-eoya han-da

If you don't walk today, you will have to run tomorrow.

காலத்தே பயிர் செய் (பவள சங்கரி, கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும், 2018:105)

என்னும் பழமொழிக்கு

காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் (நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, 2017:121)

என்ற பழமொழியும் சரியாகப் பொருந்துகிறது. இப்பழமொழிகள் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை செய்வதற்கான காலம் நோக்கி காத்திருக்க வேண்டும் என்பதையும், எதிர்நோக்கிய காலம் கிடைக்கும் வேளையில் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகிறது. எனவே கொரிய மொழியில் உள்ள பழமொழிக்கு இவ்விரண்டு பழமொழிகளும் பொருந்தும். எனவே ஒரே பொருளை மாதிரியாகக் கொண்டு பல பழமொழிகள் இருப்பதைச் சான்றுகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இதன் மூலம் கொரிய பழமொழிகள் தமிழ் மேற்கூறிய பழமொழிகள் பலவற்றுடனும் ஒத்துக்காணப்படுவது புலனாகிறது.

முடிவுரை

கலாச்சாரம் என்பது ஒரு நாட்டின் வரலாற்றைக் கலையின் மூலமாக பிறருக்கும் அடுத்த தலைமுறைக்கும் எளிதாக கொண்டுசெல்ல உதவும் காரணிகளில் மிக முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இவை பிற நாடுகளில் தொடக்கக்கல்வி முதல் உயர்க்கல்வி வரை கலைகளாக மேலும் வளர்ச்சிபெற்று. அத்தகைய வளர்ச்சியானது அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்துவதில் பிற நாட்டு அரசுகள் பல முன்னெடுப்புகளை எடுத்து வருகிறது. கல்வி நிலையங்களில் கலை நிகழ்சிகள், உள் அரங்க விளையாட்டுகள் மற்றும் வெளி அரங்க விளையாட்டுகள் போன்றவற்றை நிகழ்த்தி மாணவர்களுக்கு மத்தியில் மேலும் ஆர்வத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள். இது போன்று தமிழகத்திலும் தமிழ்நாடு அரசானது பள்ளி மாணவர்களுக்கு கலைத் திருவிழாவினை நிகழ்த்தி தற்கால மாணவர்களுக்கு இடையில் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தாக்கத்தினை உண்டு பண்ணுகிறது. எனினும் தற்போதையக் கும்மிப் பாடல்கள் கைகளைக் கொட்டுவதால் ஆடும் ஆட்டக்கலை எனும் எண்ணம் மாறி, பலவகை கும்மிப்பாடல்கள் அதன் நடன அமைப்பு பிண்ணனி இசை போன்றவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்து பழைய வடிவத்தினை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு வர அதன் ஆட்டமுறை பற்றிய ஆய்வுகள் மேலும் நிகழ்த்தப்படல் வேண்டும்.

மேலும் கொரிய மக்களால் ஆடப்படும் கங்கங்கூல்வே நிகழ்த்தக்கூடிய மக்கள் இனக்குழுவினைக் கண்டறிவதன் மூலம் இரு நாட்டு பண்பாடும் ஒத்துப்போவதற்கான காரணங்களையும் வரலாற்று பின்னணியையும் கண்டறிய இயலும்.

'கொங்கி' விளையாட்டு தட்டாங்கல் விளையாட்டோடும் பெயரளவில் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்பட்டாலும் ஒரே தன்மையுடன் விளையாட்வது வியப்பை அளிக்கிறது. தமிழகத்தில் ஒரு கல்லிலிருந்து பல கற்கள் வரை விளையாடப்படும் இந்த ஆட்டமானது பாடலுடன் கூடிய விளையாட்டாக இருப்பதால் மிக சீரான தன்மையைத் தட்டாங்கல் பெற்றிருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இரு நாடுகளும் ஒரே தன்மையைப் பெற்றிருப்பது குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்தால், தமிழகத்திலிருந்து தான் இவ்விளையாட்டு கொரியாவிற்குச் சென்றிருக்கும் என்பதை எண்ணி துணியலாம்.

கும்மிப் பாடல்கள் மற்றும் தட்டாங்கல் ஆகிய இரண்டும் தமிழகத்தில் பெரும்பாலும் பெண்களால் பயன்படுத்தக்கூடியவை. இவற்றை முன்னிறுத்தி பார்க்கையில் இதற்கு முன் ஆய்வு செய்த ஆய்வாளர்களின் கூற்றுப்படி தமிழகத்தை ஆண்ட பாண்டிய மன்னனின் மகளாகக் கருதப்படும் இளவரசி செம்பவளம் தமிழகத்திலிருந்து செல்லும் போது தமிழக கலாச்சாரத்தினையும் சேர்த்து கடத்திச் சென்றார் என்று கருதுவதற்கும் இடமுண்டு.

பழமொழியானது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் அனுபவங்களை நாள்தோறும் தங்கள் வாழ்க்கையில் உட்புகுத்திக் கொள்ளும் பாடங்கள் பழமொழிகள் ஆகும். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்நாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்ப, உருவாக்கப் பெற்றே அல்லது கலந்தே எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாச் சூழல்களிலும் எல்லா மக்களுக்கும் ஒரே வகையில் ஒரே மாதிரியான பாதிப்புகளை உண்டாக்குகிறது. எனவே பழமொழிகள் நாடு, மொழி, இனம், பண்பாடுகளைக் கடந்து, அனைத்து நிலைகளிலும் கலந்துள்ளமையைக் காணலாம். இவைகளுள் 'புலம் பெயர்தல்' என்பது பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு புறச் சூழல்களால்

ஏற்பட்டதன் விளைவாகத் தமிழர்களுடைய பண்பாட்டு மரபுகளும் கலந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] ஏ, என், பெருமாள். கும்மிப் பாடல்கள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம். சென்னை, 1982
- [2] சு. சக்திவேல். நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 600108, 2017.
- [3] தமிழ் இணையக்கல்வி கழகம். நாடகக் கலை வடிவங்கள்.
<https://www.tamilvu.org/courses/degree/d051/d0514/html/d0514112.htm>.
- [4] ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார். சிலப்பதிகாரம் மதுரைக் காண்டம். முல்லை நிலையம், சென்னை – 600017, 2017.
- [5] நா. கண்ணன். கொரியாவில் தமிழ்ச் சுவடுகள். தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை, சென்னை, 2024.
- [6] நா. கண்ணன். கொரியாவின் தாமிழ் ராணி. ஆழி பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை-600077, 2017.
- [7] பவளசங்கரி. கொரிய வளமும் தமிழ் உறவும். பழனியப்பா பிரதர்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி-620002, 2018.
- [8] பவளசங்கரி. கிழக்கிலிருந்து ஒரு வானம்பாடி கொரியக் கவிதைகள் கிம் யாங் விக். பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை-600014.
- [9] ஜி. ஜான் சாமுவேல். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு (ஓர் அறிமுகம்). பாரி நிலையம், சென்னை, 2017.

Reference

- [1] Alagu, V.RA and G Priyalakshmi. “Similarities between South Korea and Tamil Nadu: The Unknown Link.” Shanlax International Journal of arts, Science and Humanities, Vol.11, no.2, 2023, pp23-32.
- [2] A. N Perumal. KUMMI-P-PAADALkAL. International Institute of Tamil Studies, Madras-600113, 1982.
- [3] Dramatic art form. Tamil Virtual University.
<https://www.tamilvu.org/courses/degree/d051/d0514/html/d0514112.htm>.
- [4] Ji. John Samuel. Dravida Mozhigalin Oppaivu (Oor Arimugam). Mullai Nilaiyam, Chennai, 2017.
- [5] N. Kannan. Koriyavil Tamil Suvadugal. Tamil Heritage Foundation Pathipagam, Chennai, 2024.
- [6] N. Kannan. Koriyavin Tamil Rani. Aazhi Publishers, Chennai, 2017.
- [7] Na. Mu. Vengadasaminattar. Silappathigaram Maduraik Kandam. Pari Nilaiyam, Chennai, 2017
- [8] Pavalasankari. Koriya valamum Tamil Uravum. Palaniappa brothers, Trichy, 2018.
- [9] Pavalasankari. Kilakkilirunthu Oru Vaanampadi. Palaniappa brothers, Chennai-600014, 2022.
- [9] Su, Sakthivel. Nattupura Iyal Aaivu. Manivasagar Pathipagam, Chennai, 2017.
- [10] Thanabalasingam, U. “A Phonetic Comparison of Korean and Tamil.” Open Journal of Modern Linguistics, 13, 711-733. <https://doi.org/10.4236/ojml.2023.135042>
- [11] UNESCO. 2009.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).